

UNIwersytet w Białymstoku
WYDZIAŁ PRAWA
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 1
tel. 85 732 70 62, fax 85 740 60 89
www.prawo.uwb.edu.pl

Białystok, 6.04.2018 r.

Dr hab. Elżbieta Kuźelewska

Wydział Prawa

Uniwersytet w Białymstoku

Recenzja osiągnięć naukowych dr Jadwigi Sztaby

w związku z postępowaniem habilitacyjnym

odbywającym się w Instytucie Politologii Uniwersytetu Wrocławskiego

wszczętym w dniu 19 grudnia 2017 r.

w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce

I. Sylwetka naukowa Habilitantki

Pani dr Jadwiga Sztaba tytuł zawodowy magistra filologii romańskiej uzyskała w 1981 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Praca doktorska napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Bronisława Gołębiowskiego została obroniona w 2004 r. na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego i dotyczyła debaty o polskiej drodze do UE w latach 2001-2003. W latach 1999-2002 Habilitantka zatrudniona była w Akademii Świętokrzyskiej (obecnie Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach) na stanowisku wykładowcy. Od 2003 r. do 2005 r. pani dr Jadwiga Sztaba pracowała jako lektor w Akademii Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie). Od 2005 r. do 2016 r. Habilitantka zatrudniona była na stanowisku adiunkta w Instytucie Zarządzania na Wydziale Zarządzania i Administracji (od 2015 r. Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania) Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Podstawą awansu na to stanowisko było uzyskanie w 2004 r. stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce, zatem

Wnioskodawczyni spełniła kryterium formalne określone w art. 16 ust. 1 ustawy, jakim jest posiadanie stopnia doktora.

W przedstawionych do recenzji dokumentach nie ma informacji, gdzie obecnie zatrudniona jest Habilitantka.

Habilitantka występuje o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 8.08.2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych (Dz.U. nr 179, poz. 1065). Zakres oceny aktywności dr Jadwigi Sztaby, zgodnie z rozporządzeniem z dn. 1.09.2011 r. w sprawie kryteriów osiągnięć ubiegającego się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165), będzie podzielony na dwie części. Pierwsza dotyczy osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki, druga odnosi się do oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

II. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki

2.1. Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego

Podstawę oceny osiągnięcia naukowego stanowi monografia pt. „Polityka regionalna we Francji na przykładzie Nord-Pas-de-Calais” (ss. 408), wydana w 2014 r. nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. To obszerne dzieło podzielone jest na trzy części. W części pierwszej omówiona jest polityka regionalna w aspekcie teoretycznym w okresie integracji i globalizacji. Część druga odnosi się do współczesnej polityki regionalnej Francji, w tym regionu Nord-Pas-de-Calais. Ostatnia część monografii omawia wpływ francuskiej polityki regionalnej na polską politykę regionalną.

Rezultatem monografii są przejrzyste, choć dyskusyjne wnioski, a także ustalenia w sprawie polityki regionalnej Francji. Swoje rozważania Autorka oparła na aktach prawnych, danych statystycznych i obszernej literaturze przedmiotu. Wiele zagadnień zobrazowanych zostało wykresami i tabelami. Co prawda w większości stanowią one

zapożyczenia od innych autorów lub bezpośrednio ze źródeł (jedynie w części III są to opracowania własne), niemniej dowodzą dobrej znajomości literatury przedmiotu (w tym zagranicznej) przez Autorkę oraz ułatwiają zrozumienie wywodów zawartych w pracy. Niemniej zastosowana metodologia badawcza oraz dobór źródeł niekiedy budzą wątpliwości.

Po pierwsze, należy zastanowić się czy właściwie zostały dobrane i umiejętnie zastosowane odpowiednie do przedmiotu badania metody, techniki oraz narzędzia badawcze? Czy przeprowadzone przez Autorkę badania pozwoliły rozwiązać postawiony przez nią problem badawczy? Habilitantka pisze, że „celem (...) monografii jest kompleksowe przedstawienie polityki regionalnej Francji, na przykładzie Nord-Pas-de-Calais, polityki kraju członkowskiego Unii Europejskiej, który ma największy wkład w tworzenie podstaw Wspólnot Europejskich w okresie powojennym i który ma dominujący wpływ na obecną politykę integracji europejskiej” (s. 20). Na s. 24-26 klarownie wyjaśnia powody, dla których wybrała region Nord-Pas-de-Calais (m.in. dynamiczny rozwój, innowacyjność, przynależność do pilotażowych regionów europejskich, ojczyzna prądów modernistycznych i kolebka przedsiębiorczości). Habilitantka stawia w pracy następujące pytania badawcze (s. 21): „na czym polega istota polityki regionalnej we Francji, jakie są tendencje w rozwoju globalnym, kto zarządza polityką regionalną, jakie priorytety dla rozwoju regionalnego w czasie kryzysu gospodarczego mają obecnie kluczowe znaczenie, jak będzie realizowana polityka regionalna w perspektywie reform i realizacji Strategii Europa 2020 oraz czy i w jakim stopniu francuskie doświadczenia w polityce regionalnej znajdują odzwierciedlenie w polskiej polityce regionalnej”. Wnioski postawione przez Habilitantkę w odpowiedzi na pytania badawcze nie zawsze są twórcze. We wstępie sformułowane zostały cztery hipotezy badawcze, zweryfikowane pozytywnie w pracy. Niedosyt budzi jedynie fakt, że trzy pierwsze nie mają charakteru nowatorskiego, jest to raczej stwierdzenie faktów, niemniej Habilitantka w miarę umiejętnie prowadzi narrację, której celem jest weryfikacja przyjętych hipotez.

Habilitantka w przedstawionej do recenzji pracy pisze, że zastosowała metodę monograficzną i technikę wywiadu ukierunkowanego oraz badania analityczne: „Dla większej precyzyjności opisu posłużono się w niniejszej pracy przedstawionymi

powyżej dyscyplinami naukowymi oraz metodą analizy, w której wykorzystano szereg technik badawczych typu: ankiety, wywiady ukierunkowane, obserwacje uczestniczące, badanie dokumentów archiwalnych". Przyjęta przez Habilitantkę metodologia może budzić uzasadnione wątpliwości, a zwłaszcza dobór metody monograficznej, która w politologii w zasadzie jest nieznaną i niestosowaną. Podkreślić jednak należy, że w naukach społecznych istnieje metoda monograficzna (uważana za jedną z najstarszych metod badawczych). Zatem z uwagi na umiejscowienie dyscypliny nauk o polityce w dziedzinie nauk społecznych, wykładnia systemowa pozwala przyjąć, iż metoda monograficzna mieści się w badaniach politologicznych. Co więcej, także wykładnia funkcjonalna pozwala na uznanie tej metody w politologii, ponieważ jej użycie prowadzi do uzyskania założonego przez Habilitantkę celu, jakim jest opisanie analizowanego zjawiska, którym się zajmuje, czyli opisanie polityki regionalnej Francji ze szczególnym uwzględnieniem regionu Nord-Pas-de-Calais.

Autorka we wstępie obszernie i rzeczowo wyjaśniła, na czym polega metoda monograficzna, wskazując również jej mankamenty (m.in. subiektywność wyników prowadzonych badań). Metoda monograficzna w mojej ocenie jest akceptowalna w przypadku tej pracy, bowiem jej problematyka wypełnia znamiona definicyjne:

„Metoda ta powinna być ukierunkowana na badanie rzeczywistości dla celów usprawnienia organizacji i zarządzania, aby uzyskać lepsze wyniki ekonomiczne. Można ją na przykład stosować do opisu każdej instytucji i jej infrastruktury w rozumieniu „struktury sformalizowanej”. Metoda monograficzna pozwala głęboko wniknąć w istotę zjawiska poprzez wszechstronne oświetlenie badanej struktury, procesu, organizacji, za pomocą odpowiednich faktów (danych) podlegających przeważnie zabiegom i zasadom statystycznym. Badania tego typu poruszają bardzo dużą ilość problemów, które przy innych metodach zwykle się pomija. Tak, więc metoda monograficzna jako metoda opisująca przede wszystkim jakościowe elementy danej rzeczywistości pozwala badać ludzi, instytucje z nimi związane, a także współdziałające i funkcjonujące elementy badanego systemu” (J. Apanowicz, *Metodologia ogólna*, Gdynia 2002, s. 67).

Zaznaczyć należy, że metodzie tej towarzyszyć winna wielość metod i technik badawczych, ponieważ badania monograficzne nie mają charakteru reprezentatywnego; ich moc polega na połączeniu różnych technik badawczych. Moc wyjaśniająca metody monograficznej opiera się na dużej liczbie źródeł, interpretacji danych zastanych,

wielości zastosowanych w pracy technik badawczych oraz szczegółowym opisie jednego przypadku (*case*). Wydaje się, że Habilitantka rozumie specyfikę i założenia wybranej przez siebie metody badawczej. Podkreślić należy, iż w założeniu teoretycznym jest to metoda właściwa. W swojej rozprawie habilitacyjnej Autorka słusznie wychodzi od makrostrukturalnego ujęcia, pokazując region w strukturze państwa, następnie określając, czym jest region z punktu widzenia polityki regionalnej Unii Europejskiej, opisując politykę regionalną Francji i ostatecznie koncentrując się na analizowanym regionie. Tak przyjęty podział pracy nie budzi zastrzeżeń.

Wątpliwości budzi jednak realizacja przyjętej metody. Po pierwsze, charakterystyczne dla badań monograficznych jest konieczność opisanego zjawiska od strony gospodarczej, kulturalnej, społecznej, politycznej. Od s. 215 monografia powinna mieć charakter autorski, tu Habilitantka stosuje tradycyjny opis, bez pogłębionej analizy wyników badań. Przytacza dokumenty strategiczne, umieszcza analizę wtórnych danych zastanych, analizę SWOT, raport samorządowy.

Po drugie, Habilitantka we wstępie wskazuje, że „w pracy (...) posługiwano się metodą analizy, w której wykorzystano szereg technik badawczych typu: ankiety, wywiady ukierunkowane, obserwacje uczestniczące, badanie dokumentów archiwalnych”. O ile, w miarę obszernie wyjaśniono, na czym polega metoda monograficzna, to w przypadku dodatkowych technik badawczych, wskazanych przez Habilitantkę, brak jest jakichkolwiek szczegółowych wyjaśnień, co rodzi szereg pytań i wątpliwości. Brakuje informacji, na jakiej grupie badawczej przeprowadzono wywiady ukierunkowane, jaki był dobór i kryterium respondentów, jaka była liczba respondentów. Wywiad ukierunkowany to wywiad z listą pytań. Habilitantka nie wyjaśnia, w jaki sposób robiła wywiady ukierunkowane, o co i kogo pytała. We wstępie można jedynie odnaleźć zdawkową informację, że Autorka składa podziękowania za listy polecające, które umożliwiły jej odbycie „poszczególnych wizyt i wywiadów w instytucjach państwowych, samorządowych i ośrodkach naukowych, między innymi na Uniwersytecie Charles’a de Gaulle’a w Lille”. Nie ma też wyjaśnienia, jaki jest wpływ informacji pozyskanych z wywiadów na treść pracy. Na s. 23 wymienione są źródła metodologiczne, ale w treści książki brak jakiegokolwiek wzmianki o nich. Nie występują cytaty, co przy technice wywiadu ukierunkowanego wydaje się być koniecznością. Na s.

399 (w pozycji Bibliografia/Wywiady) figuruje jedynie wykaz tytułów dwunastu wywiadów oraz daty ich przeprowadzenia. Wywiady, które mają być częścią metody monograficznej, muszą dotyczyć omawianego regionu (w tym przypadku Nord-Pas-de-Calais), a nie ogólnie polityki regionalnej Francji czy Polski w drodze do UE. Tytuły sześciu wywiadów nie korespondują bezpośrednio z analizowanym regionem, a połowa tych wywiadów została przeprowadzona poza opisywanym regionem. Zwraca także uwagę duży rozrzut w datach wywiadów (1996-2011), część wywiadów ewidentnie nie dotyczy omawianego regionu z zaznaczeniem, że pisząca te słowa wnioski formułuje jedynie na podstawie wykazu tytułów i dat wywiadów, bowiem nigdzie nie ma informacji szczegółowych dotyczących wywiadów.

W pracy brak też informacji odnoszących się do innego narzędzia badawczego deklarowanego przez Habilitantkę – ankiety. Poza ogólnikowym stwierdzeniem o wykorzystaniu w pracy ankiet, nie ma informacji ani załącznika w postaci kwestionariusza ankiety, doboru próby badawczej itp.

Po trzecie, zwraca uwagę z jednej strony obszerna literatura przedmiotu (w tym francuskojęzyczna), dane statystyczne, niemniej niedosyt budzi fakt braku odnoszenia się Habilitantki do bezpośrednich źródeł, lecz do gotowych opracowań książkowych. I tak przy omawianiu struktury budżetu dla polityki spójności UE w latach 2014-2020 na s. 87 brak jest odwołania do źródeł Komisji Europejskiej (w zamian Habilitantka przytacza pozycję innego autora). Podobnie na s. 114 przy omawianiu bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) Autorka nie odnosi się do pierwotnych baz statystycznych np. Eurostatu, Banku Światowego, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, tylko cytuje inne pozycje książkowe. Na s. 226 bardzo skrótowo – zaledwie dwie strony - potraktowane zostały koncepcje rozwojowe regionu Nord-Pas-de-Calais. Niedosyt budzi brak własnej analizy koncepcji rozwojowych, zamiast tego jest odwołanie się do jednej pozycji książkowej. Powierzchownie, bez koniecznej wnikliwości potraktowano politykę regionalną regionu w oparciu o jeden dokument Agenda 21. Na stronie 297 autorka omawia politykę regionalną Nord-Pas-de-Calais z perspektywy wydatków. Z niezrozumiałych względów omówione są wydatki budżetowe tylko w 2012 r. (dlaczego tylko jeden rok?). Na tej podstawie nie można przecież wyciągnąć daleko idących wniosków. Na s. 291 zawarte są uwagi o Nord-Pas-de-Calais

na tle innych regionów z perspektywy porównawczej odnoszące się do takich kwestii, jak: PKB na jednego mieszkańca regionu, demografii, bezrobocia oraz aktywności zawodowej. Uzasadnione wątpliwości w tym przypadku budzi brak odwołań do źródeł pierwotnych, opieranie się na jednym źródle – rozdziale w pracy zbiorowej – z roku 2009. Wysoce prawdopodobne jest, że dane mogą być nieaktualne (recenzowana rozprawa została wydana bowiem w 2014 r.). Na ss. 293-294 Autorka opisuje budżet regionalny w 2009 r. Brak tu dynamiki, brak krótkiego odniesienia do innych regionów. Poza tym budżet dla regionu należało ująć w kilku latach, co miałyby większą wartość dodaną i namacalne wnioski, a nie odtwórcze przepisanie danych za rok 2009. Wyraźną niespójność badań widać w przypadku wydatków w regionie Nord-Pas-de-Calais. O ile Habilitantka przybliżyła budżet regionu w 2009 r., to omawia wydatki w tym regionie w 2012 r., nie wyjaśniając dlaczego taki dobór lat poczyniła. Na s. 294 wkraść się także lapsus językowy: „Budżet regionalny (...) wynosił 2,2 mld euro. Zważywszy na kryzys finansowy i poziom inflacji w wysokości 2,5%, kwota ta nie może być wyższa, niższa jest o 8 mln w stosunku do poziomu sprzed roku”. Na s. 289-299 zawarta jest ocena działań w omawianym regionie. Wnioski są proste, niewnikliwe. Wcześniejsze rozważania nie stanowią podstawy do tak formułowanych wniosków.

Do pozostałych wywodów Autorki nie mam większych zastrzeżeń. Habilitantka sformułowała poprawne wnioski dotyczące doświadczeń francuskich w polskiej polityce regionalnej. Dowiodła wpływu doświadczeń francuskich na proces decentralizacji w Polsce i polską politykę regionalną. Potwierdziła ten sam kierunek rozwoju polityk regionalnych obu państw w oparciu o założenia m.in. Strategii Europa 2020. Przybliżyła bilateralną współpracę w zakresie spraw terytorialnych.

Podsumowując, należy stwierdzić, że przedstawiona przez Habilitantkę monografia:

- kompleksowo omawia problematykę polityki regionalnej Francji,
- szczegółowo analizuje region Nord-Pas-de-Calais, choć co prawda dominuje tu deskrypcja niż pogłębiona analiza,
- dokonuje deskryptywnej oceny poziomu rozwoju Nord-Pas-de-Calais i jego tendencji rozwojowych,

- porusza współpracę polsko-francuską w obszarze polityki regionalnej,
- wartość monografii podnosi w miarę precyzyjne zdefiniowanie terminów stosowanych do opisu i oceny polityki regionalnej, reformy decentralizacyjnej, rozwoju regionalnego i lokalnego.

Zgłoszone przeze mnie zastrzeżenia mieszczą się w zakresie polemiki naukowej, wskazują na poważniejsze błędy czy braki, które zasadniczo obniżają pozytywną ocenę pracy Autorki, niemniej oceniana monografia stanowi ważny głos w debacie naukowej dotyczącej problematyki polityki regionalnej Francji w ogóle, jak również z perspektywy jednego z najbardziej rozwiniętych regionów Nord-Pas-de-Calais.

Wskazane we wniosku osiągnięcie naukowe (monografia) stanowi pewien wkład Autorki w rozwój dyscypliny, polegający przede wszystkim na faktograficznym omówieniu wielu aspektów polityki regionalnej we Francji na przykładzie regionu Nord-Pas-de-Calais. Wkład ten w mojej opinii jest mały, ale minimalnie wystarczający jako podstawa do ubiegania się o kolejny stopień naukowy w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce.

2.2. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Poza dorobkiem naukowym wskazanym jako osiągnięcie naukowe, o którym mówi art. 16 ust. 2 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki, Habilitantka opublikowała 24 inne prace (z czego pięć w języku francuskim). Składają się na nie:

- 1 monografia, która powstała na bazie dysertacji doktorskiej: „Debata o polskiej drodze do Unii Europejskiej w latach 2001-2003”, Wydawnictwo Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, Kielce 2015;
- Cztery rozdziały w pracach zbiorowych;
- Dziewiętnaście artykułów w krajowych czasopismach naukowych;

Opublikowała dwie recenzje monografii naukowych. Habilitantka nie redagowała książek.

Pod względem ilościowym taka liczba publikacji nie budzi większych zastrzeżeń i w zasadzie dorobek ten jest wystarczający pod względem ilościowym, jak też w

wymiarze formalnym i merytorycznym do ubiegania się o kolejny stopień naukowy. Wszystkie publikacje ukazały się w Polsce, brakuje udziału Habilitantki w czasopismach zagranicznych. Artykuły opublikowane przez Habilitantkę przyjęte zostały przez krajowe czasopisma naukowe umieszczone na liście B periodyków prowadzonej przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Zaznaczyć jednak należy, iż spośród 19 opublikowanych artykułów naukowych w czasopismach krajowych, jedynie dwa spośród nich nie są wydawane przez uczelnię, w której zatrudniona była Habilitantka. Teksty zaliczane do tej części ocenianego dorobku napisano poprawnie pod względem metodologicznym i merytorycznym. Oparta na krajowych i zagranicznych źródłach i opracowaniach analiza instytucji, zjawisk i specyfiki poruszanych problemów (w szczególności region Nord-Pas-de-Calais) prowadziła Autorkę do próby ukazania prognozy rozwoju badanego obszaru. Analiza prac zaliczanych do ocenianego dorobku naukowego pozwala wysnuć wniosek, iż zostały one napisane na tematy aktualne, choć co prawda niszowe, znajdujące się w wąskim kręgu zainteresowań badaczy. Niemniej mieszczą się one w polu badawczym nauk o polityce.

Stwierdzam, że osiągnięcia naukowo-badawcze dr Jadwigi Sztaby, pod względem ilościowym i jakościowym, spełniają wymagania stawiane osobom ubiegającym się o kolejny stopień naukowy. Przyczyniły się one - co prawda w niewielkim stopniu- do rozwoju dyscypliny nauk o polityce.

2.3. Indeks Hirscha

Autorka nie podaje osiągnięć w zakresie liczby cytowań oraz indeksu Hirscha. Harzing's Publish or Perish dla nazwiska Habilitantki pokazuje 0, co oznacza, że dzieła Habilitantki nie mają cytowalności w tych bazach, a jej dorobek nie jest rozpoznawalny.

2.4. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach

Na tym polu działalność dr Sztaby wypada skromnie. Habilitantka kierowała jednym projektem badawczym finansowanym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego pt. „Polityka regionalna Francji na przykładzie regionu Nord-Pas-de-Calais” od stycznia 2013 r. do grudnia 2015 r. Wymiernym efektem tego projektu były dwie publikacje w jęz. polskim: 1/ nosząca ten sam tytuł, co projekt i stanowiąca dzieło

habilitacyjne; 2/ „Debata o polskiej drodze do Unii Europejskiej w latach 2001-2003”.
Habilitantka nie uczestniczyła w innych projektach badawczych.

2.5. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych

Według dokumentacji przekazanej sporządzającej Recenzję, dr Jadwiga Sztaba po uzyskaniu stopnia doktora w 2004 r. swoje osiągnięcia badawcze przedstawiała w postaci referatów na konferencjach naukowych (11). Jest to niezadowalający wynik. Habilitantka uczestniczyła w jedenastu konferencjach naukowych w latach 2009-2017. Jedynie cztery referaty zostały wygłoszone na międzynarodowych konferencjach naukowych: w jęz. polskim w Warszawie i Kielcach-Staszowie, w jęz. francuskim w Rouen i Kassel. Jeśli chodzi o krajowe konferencje naukowe, Habilitantka uczestniczyła w siedmiu, z czego wszystkie organizowane były przez uczelnię zatrudniającą Habilitantkę. Dr Sztaba nie brała udziału ani w kongresach politologicznych, ani w uznanych cyklicznych konferencjach krajowych organizowanych przez inne ośrodki naukowe, a szkoda. Wartość dodaną każdego badacza stanowi rozpoznawalność jego badań oraz dyskusja nad osiągniętymi wynikami.

Oceniając inne, niż główne osiągnięcia naukowe, stwierdzam, że dają one podstawy do poparcia wniosku o nadanie dr Jadwidze Sztabie stopnia naukowego doktora nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce.

III. Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

3.1. Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki

Dr Sztaba prowadziła zajęcia na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach z następujących przedmiotów: „Międzynarodowe stosunki gospodarcze”, „Marketing międzynarodowy”, „Public relations”, „Podstawy marketingu”, „Marketing wystawienniczy”, „Prawo a komunikacja i promocja” oraz wykład monograficzny nt. polityki regionalnej w UE i procesów integracyjnych. Prowadziła także seminarium dyplomowe na kierunku Zarządzanie. Wypromowała 320 licencjatów. Jest aktywna w

zakresie popularyzacji nauki. Opublikowała sześć artykułów o charakterze popularno-naukowym (co prawda Habilitantka w załączonym wykazie publikacji wymieniła trzy artykuły, jednak kolejne trzy, które umieściła wśród artykułów naukowych, kwalifikują się do kategorii popularnonaukowych). W latach 2009-2011 współpracowała z Wydawnictwem Pedagogicznym ZNP w Kielcach i zespołem redakcyjnym „Nauczanie Początkowe – kształcenie zintegrowane” celem opracowania serii artykułów o charakterze popularyzatorskim w zakresie programów edukacyjnych UE. W latach 2011-2012 pełniła funkcję eksperta w Wydawnictwie PWN w zakresie adekwatności tłumaczeń francuskojęzycznych.

Dr Sztaba jest członkiem dwóch towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych oraz Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Wśród osiągnięć Habilitantki w zakresie dydaktycznym i popularyzatorskim wyróżnia się międzynarodowy wymiar tej aktywności. Dr Sztaba uczestniczyła w licznych wyjazdach studyjnych do zagranicznych ośrodków naukowych, głównie we Francji, ale nie tylko.

Potwierdzeniem pozytywnych wyników działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej były przyznane Habilitantce dyplomy Rady Miasta i Gminy Staszów za popularyzację serii artykułów na temat UE, Koła Naukowego Lider za aktywność w pracy na rzecz studentów, kierownictwa Uniwersytetu III Wieku za wygłoszone wykłady. Otrzymała ona także podziękowania za popularyzację metod nauczania oraz popularyzację nauki poprzez organizację wyjazdów zagranicznych dla studentów. Habilitantka wygłaszała liczne wykłady i referaty popularyzatorskie na uczelniach zagranicznych, m.in. w Paryżu, Wiedniu, Carcassonne, Ascoli Piceno.

Brakuje udziału Habilitantki w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

3.2. Opieka naukowa nad studentami

W zakresie opieki naukowej nad studentami Habilitantka deklaruje współpracę ze Studenckim Kołem Naukowym Lider. Ponadto sprawowała opiekę nad grupami studenckimi (w tym uczestnikami Uniwersytetu III Wieku) podczas wyjazdów do Francji

w ramach licznych wizyt studyjnych (w tym również do Parlamentu Europejskiego) i wymiany młodzieży. W ramach zagranicznych pobytów dr Sztaba prowadziła warsztaty studenckie, wygłaszała wykłady oraz pełniła funkcję tłumacza. Sprawowała także opiekę nad studentami podczas wyjazdu studyjnego do Zurichu i Londynu.

3.3. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych

Habilitantka brała udział w licznych wizytach studyjnych we francuskich ośrodkach naukowych, Londynie i Zurichu. Odbyła jedenaście międzynarodowych staży badawczych krótkoterminowych i miesięcznych w zagranicznych ośrodkach naukowych. Charakter uczestnictwa w stażach był zróżnicowany i polegał m.in. na realizacji programu problemów edukacyjnych w UE, uczestnictwie czynnym w programie Sokrates. W ramach odbywania staży Habilitantka wygłaszała także wykłady i referaty oraz gromadziła materiał badawczy.

Dokonania Habilitantki w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i międzynarodowego są wystarczające do poparcia wniosku o nadanie Jej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę wymogi, jakie niesie za sobą Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz., 595 ze zm.) oraz rozporządzenie z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165) stwierdzam, że wskazana przez Habilitantkę monografia pt. „Polityka regionalna we Francji na przykładzie regionu Nord-Pas-de-Calais” jako osiągnięcie stanowiące podstawę do ubiegania się o ten stopień, w minimalnym stopniu spełnia te wymogi. Osiągnięcia Habilitantki w zakresie naukowo-badawczym, dydaktycznym, popularyzatorskim oraz współpracy międzynarodowej stanowią wkład w rozwój dyscypliny nauk o polityce. W związku z tym popieram wnioski o nadanie pani dr Jadwidze Sztacie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce.

